

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **B. M.**, zastoupeného opatrovníkem Mgr. L. K., justičním čekatelem Krajského soudu v Ústí nad Labem, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci ze dne 20. 10. 2004 č. j. 59 Az 359/2003 – 34,

t a k t o :

- I. Řízení **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 20. 10. 2004 č. j. 59 Az 359/2003 - 34 zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 8. 2002 č. j. OAM-3461/VL-11-04-2002, kterým nebyl žalobci udělen azyl dle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a §14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a současně bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování dle § 91 téhož zákona.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci podal žalobce včas kasační stížnost, ve které mimo jiné požádal o ustanovení advokáta ve smyslu § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen “s. ř. s.”), neboť není schopen sám si zástupce pro řízení o kasační stížnosti zajistit. Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci proto vydal dne 31. 12. 2004 usnesení č. j. 59 Az 359/2003 - 42, kterým uložil žalobci, aby doplnil ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení usnesení svoji žádost o ustanovení zástupce soudem o připojený vyplněný a potvrzený formulář o svých majetkových poměrech.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že předmětné usnesení bylo žalobci doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu uvedenou v kasační stížnosti, tedy do P. s. S.p.R., M. 4, S. p. R.. Zásilka se však soudu vrátila zpět nedoručená s tím, že adresát se odstěhoval bez udání adresy. Poté se pokusil krajský soud o doručení předmětného usnesení žalobci na adresu P. s. B., U p. 8, B., přičemž se mu zásilka s usnesením opět vrátila zpět jako nedoručená s tím, že adresát se odstěhoval bez udání adresy.

Protože jiný pobyt žalobce nebyl Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci znám, pokusil se tuto skutečnost zjistit u Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie v Praze, která soudu přípisem ze dne 7. 4. 2005 sdělila, že podle dostupných evidencí bylo posledním místem pobytu žalobce P. s. B., které však žalobce dne 22. 12. 2004 opustil a jeho současné místo pobytu není známo.

Jelikož nebyl skutečný pobyt žalobce Krajskému soudu v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci nadále znám, postupoval v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, ve spojení s § 64 s. ř. s., a ustanovil usnesením č. j. 59 Az 359/2003 - 61 ze dne 3. 8. 2005 žalobci neznámého pobytu pro řízení o kasační stížnosti opatrovníka Mgr. L. K., justičního čekatele Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Nejvyšší správní soud z evidence žadatelů o azyl vedené žalovaným zjistil, že žalobce opustil dne 24. 6. 2003 P. s. S. p. R. a tohoto dne se přihlásil k pobytu v P. s. B., odkud však dne 22. 12. 2004 odešel a na jiném místě na území České republiky se k pobytu nepřihlásil. Nynější skutečné místo pobytu žalobce tak není Nejvyššímu správnímu soudu známo.

Podle ustanovení § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. V projednávané věci pobyt žalobce není znám nejméně ode dne 22. 12. 2004 a jeho kasační stížnost nelze projednat a rozhodnout o ní, protože není splněna podmínka povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a v souladu s ustanovením § 33 zákona o azylu rozhodl o zastavení řízení (§ 47 písm. c) s. ř. s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu